

Zpěvník

Jméno a příjmení:

Anděl	2	Krokodýlí	16
Bedna vod Whisky	3	Lod' John B.	17
Bláznova ukolébavka	4	Marie	18
Dokud se zpívá	4	Panenka	19
Frankie Dlouhán	5	Píseň, co mě učil listopad	19
Hlídač krav	6	Pole s bavlnou	20
Hráz	7	Poslední batalion	21
Hučka	8	Ptáčata	22
Já budu chodit po špičkách	8	Rosa na kolejích	23
Jaro	9	Severní vítr	24
Jdem zpátky do lesů	10	Slavíci z Madridu	25
Jupí, čerte	11	Stánky	26
Karavana mraků	12	Tři kříže	26
Kdyby tady byla taková panenka	13	Veď mě dál, cesto má	27
Když mě brali za vojáka	14	Zahrada ticha	28
Kometa	15	Zítř ráno v pět	28

Anděl

Karel Kryl

G Emi G D7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

G Emi G D7

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,

G Emi G D7

díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

G Emi G D7

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D7

Ref.: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

G Emi G D7

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

G Emi D7 G Emi D7 G

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Ref.:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Ref.:

Bedna vod Whisky

Miki Ryvola

- Ami C Ami E**
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
Ami C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

A D E A
Ref.: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
A D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
A D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
A D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

Ref.:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

Ref.:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

Ref.:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi vostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Ref.: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

- D** **A** **G** **D**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
D **A** **G** **D**
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zirá zvenčí,
A **G**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
E **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A**
Ref.: Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Ref.:

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

- C** **Emi** **Dmi7** **F** **C** **Emi** **Dmi7** **G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C **Emi** **Dmi7** **F** **C** **Emi** **Dmi7** **G**
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F **G** **C** **G**
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dmi7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[:že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.:]

Frankie Dlouhán

Brontosauři

- C** **F** **C**
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
C **G** **F** **C**
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C **F** **C**
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 G **F** **C**
za čas odletěl, každý zapomněl.

G
Ref.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
 F **C**
po státech toulal se jen sám,
 F **C** **G**
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
 F **C** **Ami**
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F **G**
a každej kdo s ním chvílku byl,
 F **G** **C**
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

Ref.:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref.:

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

A

D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G

A

D

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D

Ref.: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G

A

D

od rána po celý den zpívat si jen,

D

G A D

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref.:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ref.:

Hráz

Brontosauři

G **Gmaj7** **G6**

1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl

G **Ami**

pár kůží a krb, co dřevo z něj voní.

D

S jarem, když máj rozdá barvy svý

G

tu sosna krásná nad chajdou se sklóní.

G **Gmaj7** **G6**

pRef. A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem

G **E**

svý ahoj jí dáš a pak je tu den.

C **Emi**

Ref.: Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá

D **G**

svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj rosou.

Víš, že času je dost, to znáš

a možná potkáš někde dívku bosou.

pRef. Po slůvkách, který se říkaj po dnech plných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den

Ref.: Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá
svět s ním, svět s ním.

3. Však náhlé volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem - je poslední den.

Voda zaplaví údolí

sosnu, chajdu, pohled zabolí.

pRef. Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den
co nosil tě v náruči romantické.

Ref.: Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá
svět s ním, svět s ním.

Hučka

D

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Emi

světla vlaků vidím plát,

A7

tak na svůj nárazník čekám,

G D

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček že pláchnul

půlnočním expresem.

D

Emi

Ref.: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

A7

G

D

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn.

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,

pak píšťala, je mi hej,

konečně vím, že je konec

naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,

tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku

a je mi tak akorát.

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák

C F Dmi G

1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,

C F Dmi G

nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

Dmi G Dmi G

Ref.: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,

Dmi G F G

ráno, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,

ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.

Ref.:

3. Rozhoď vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,

nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

Ref.:

Jaro

Ami **C** **G** **Ami**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
Ami **C** **G** **Ami**
 tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
Ami **C** **G** **Ami**
 z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
Ami **C** **G** **Ami**
 a vánice silí v poryvech ledových.
C **G**
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi **G**
 do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C **G**
 zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi **G** **Ami**
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíží.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
 když vystrašený soused na okno zaklepal:
 "Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
 já do města bych zajel, doktor snad poradí."
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dřívě, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 "Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
 a v týchletý bouři si snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"

3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
 na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
 trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
 na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
 kterým bych v té bouři nejel ani sám,
 a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami **C** **G** **Ami**
Out.: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací.

Jdem zpátky do lesů

Žalman

- Ami7** **D7** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D7** **G C G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D7** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D7** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
Ref.: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Ref.:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Ref.:

Jupí, čerte

Greenhorns

- D** **G** **D** **A**
1. To bylo v Dakotě o vejplatě whisky jsem tam pašoval
D **G** **D** **A** **D**
a že jsem byl sám jako kůl v plotě s holkou jsem tam špásoval
D **G** **D** **A**
šel jsem s ní noci jak vede stezka okolo červenějch skal
D **G** **D** **A** **D**
než jsem jí stačil říct že je hezká zpěněnej býk se k nám hnál

D7 **G** **D**
Ref. : Povídám Jupí čerte jdi radši dál

A

pak jsem ho za rohy vzal
D **G** **D**
udělal přemet a jako tůr řval
 A **D**
a do dále upaloval

2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral
všechny můj prachy jsem měl v talonu na život jsem nadával
zatracenej život čert aby ho vzal do nebe jsem se rouhal
než jsem se u baru vzpamatoval Belzebub vedle mne stál

Ref. :

3. Jó rychle oplácí tenhle ten svět než bys napočítal pět
dáblovým kaňonem musel jsem jet když jsem se navracel zpět
jak se tak kolíbám uzdu v pěsti schylovalo se k dešti
Belzebub s partou stál vprostřed cesty zavětril jsem neštěstí

Ref. : Povídá Jupí chlape jdi radši dál
potom mě za nohy vzal
udělal jsem přemet a jako tůr řval

Karavana mraků

Karel Kryl

D **Hmi**

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

G A D A7

pod sluncem sedlo kožený,

D Hmi

pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

G A D D7

a starý ruce sedřený.

G A Hmi

Ref.: Dopředu jít s tou karavanou mraků,

G A Hmi

schovat svou pleš pod stetson děravý,

Emi A7 Hmi Emi

[:jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

Hmi F# Hmi A7

až tam, kde svítí město, město bělavý.:]

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,

v tom městě nikdo nezdraví,

šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí

a zákon džungle panuje,

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

Ref.: V městě je řád a pro každého práce,

buď ještě rád, když huba voněmí,

[:může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležiš pár inchů pod zemí.:]

4. = 1.

Ref.: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,

kde tichej dům a pušky rezavý,

[:orat a sít od rána do soumraku

a nechat zapomenout srdce bolavý.:]

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

G/C

1. [:Kdyby tady byla taková panenka,
D7/G7 **G/C**
která by mě chtěla, :]
 C/F **G/C**
[:která by mě chtěla, syna vychovala,
D7/G7 **G/C**
přitom pannou byla. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehel a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :]

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

- Ami** **C** **G** **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi **Ami**
vypadal jsem jako blbec,
E **F** **G** **C** **G**
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Ami **E** **Ami**
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
6. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -la, -la, -la,
tak si k lásce pomohla.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi **G7**

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C **E7**

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

Ref.: O vodě, o trávě, o lese,

G7 **C**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami **Dmi**

o lásce, o zradě, o světě

E **Ami**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Ref.: Na na na ...

Ami

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,

Dmi **G7**

šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,

C **E7**

marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

Ami

Dmi

Ref.: O vodě, o trávě, o lese,

G7 **C**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami **Dmi**

o lásce, o zradě, o světě,

E **Ami**

bude to písnička o nás a kometě...

Krokodýlí

Martin

D D D **Ami** **G**
1. U jezera pod kapradím schovává se ďábel malý, lidi říkaj je to krokodýl.
D D **Ami** **G**
Leží takhle celej den, občas vyleze i ven, pak zas prdí do kapradí a má
D D
zjevně blbej den.

D D **Ami** **G**
2. Oči kulí, jazyk plazí, trošku pláče, nenaříká spíš tak pořvává a sípá
D D **Ami**
Špatnej den mám, voda smrdí, ptáci řvou, támhle se válí staniol, moje paní
G D D
řekla táhni, už se víckrát nevracej.

D D **Ami** **G**
3. Tak si říkám, co to zpraví, co mu zpátky síly vrátí, dělat se ale nedá nic

D D **Ami** **G**
Ref.: Tak hraju píseň krokodýlí je pro všechny krokodýly, slovy se dá zkazit víc
D
máloco s nima napraviš.

D D **Ami** **G**
Tak hraju píseň krokodýlí je pro všechny krokodýly, slovy se dá zkazit víc
D D
máloco s nima napraviš.

D D **Ami** **G**
4. Doufám, pane krokodýle, že se brzo uzdravíte, že to v srdci přebolí
D D **Ami**
Snad vám je váš život drahý, truchlit smysl má jen malý ještě k tomu
G
bolavý

Ref.:

Lod' John B.

Rangers

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A

okamžik malý, jen než popluje v dál,

D

D7

nechte mě plout, nechte mě plout,

G

Gmi

nechte mě plout, nechte mě plout,

D

A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má,
nechte mě plout, nechte mě plout,
nechte mě plout, nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na mne dal a pistole vzal,
šerif John Stone, šerif John Stone,
šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý, jen než popluje v dál,
nechte mě plout, nechte mě plout,
nechte mě plout, nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

Marie

Tomáš Klus

C E F G

1. Je den, tak pojď Marie ven, budeme žít, házet šutry do oken.

C E F G

Je dva necháme doma trucovat, když nechtějí, nemusí, nebudem se vnucovat.

C F G

Jémine. Všechno zlý jednou pomine, tak Marie, co ti je?

2. Všemocné jsou loutkařovy prsty, ať jsou tenký nebo tlustý, občas přetrhají nit.

A to pak jít a nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty listy v žití obracet.

Je to jed, mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět.

Marie, kdo přežívá, nežije, tak á-dy-jé.

3. Marie, už zase máš tulení sklony, jako loni. Slyším kostelní zvony znít. A to mě zabije. A to mě zabije. A to mě zabije, jistojistě.

C F G

Ref.: Já mám, Marie rád, když má moje bytí spád.

C F G

Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.

C F G

Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat.

Já mám, Marie rád, když má moje bytí spád.

Býti věčně na cestách a k ránu spícím plícím život vdechovat.

4. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství, kde není nikdo nic dlužen?

Prostě jen prosté spříznění duší, aniž by kdokoli cokoli tušil.

Na na ná na...

Ref.:

Panenka

Poutníci

- D G D G**
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
D A
snad houf bílých holubic nebo jen žal?
G D G D
Tak odplul ten první den, zmáčený krví,
A7 D
ani pouťovou panenku nezanechal.

G D A
Ref.: Otevři oči, ty uspěchaná,
G D A
dámo uplakaná
G D G D
otevři oči, ta hloupá noc končí
A7 D
a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref.:

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

- G C G C**
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
Ref.: Listopadový písň od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

Ref.:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

Pole s bavlnou

Rangers

D **G** **D**
1. Pane můj, co v nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
A
katům svým v polích s bavlnou.

D **G** **D**
Pane můj, co v nebi je tvůj dům, má máma můj život dala katům,
A **D** **D7**
katům mým v polích s bavlnou.

G
Ref.: Den za dnem kůže zná bič katů,
D
vidíš jen černý záda bratrů,
A
jak tam jdou v polích s bavlnou,
D **D7**
to, co znáš ty v Lousianě,
G **D**
černý záda znají v Texageně,
A **D** **A** **D**
jak tam jsou v polích s bavlnou.

2. [:Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou.:]

Ref:

3. [:Chtěl bych jít na potem zvlhlý lány,
tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
katům mým v polích s bavlnou.:]

Ref:

4. [:Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou.:]

Ref:

Poslední batalion

Divokej Bill

G

D

1. A tak nás unáší bárka na řece Styx,

Emi

C

v tahu je morálka, už nevěříme v nic.
Poslední zlatáky schovaný na ráno,
to protože Cháron chce pořád víc.
A tak nás unáší bárka na řece Styx,
zmizela i Polárka a není vidět nic.
Zástupy vojáků v hrobě se obrací,
to poslední batalion domů se vrací.

G D G D Emi D G Emi

G D G D Emi D D G

2. A pak tě vidím ve větru, sukněma točící,
jak vybíháš na balkón a vítáš mě plačící.
Vítáš mě v rozpacích, tak jako zombího
nemůžeš uvěřit, že mě vidíš živýho.
Tak tancujem ve větru, sukněma točící,
vybíháš na balkón, vítáš mě plačící.
Vítáš mě v rozpacích, tak jako zombího,
že jsem ještě naživu a domů se vracím.

G D G D Emi D G Emi

G D G D Emi D D G

3. A tak nás unáší bárka na řece Styx,
v tahu je morálka, už nevěříme v nic.
Zástupy vojáků v hrobě se obrací,
to poslední batalion domů se vrací.
Ná na ná na na, ná na ná na na,
ná na ná na na, ná na ná na na.
Ná na ná na na, ná na ná na na,
poslední batalion domů se vrací.

G D G D Emi D G Emi

G D G D Emi D D G

4. Na starý nádraží, příjezd dobytčáku,
nalejvej panáky.
Jedeme z předpekli co stáhlo pařáty,
my jediný utekli hrobníkům z lopaty.

Ptáčata

Nedvědi

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápeli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

C

G

Ref.: Víš, holky těžší to maj',

Ami C

G

víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

Ref.:

4. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C **Dmi D#mi Emi** **C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 Dmi D#mi Emi **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 Dmi G **Ami Cdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
Dmi D#mi Emi **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

Dmi D#mi Emi **C**
Ref.: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
 Dmi D#mi Emi **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 Dmi D#mi Emi **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
 Dmi D#mi Emi D#mi Dmi C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 Dmi D#mi Emi D#mi Dmi C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Ref.:
 Dmi D#mi Emi D#mi Dmi C
+nohama stíráš rosu na kolejích.

Severní vítr

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhliř

D

Hmi

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

G

D

jsem chudý, jsem sláb, nemocen

Hmi

a hlava mně pálí, tam v modravé dáli

G

A7

D

se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

D

D7

G

D

A7

Ref.: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,

D

D7

G

D

A7

D

k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

Ref.:

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
Ref.: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

Ref.:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref.:

Stánky

Nedvědi

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Gmi

postávaj' a smějou se času,

D A D

s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D7 G A

Ref.: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu

postávaj', a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Ref.: **Ref.:**

Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami Dmi C Dmi

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm, který v drápech má ďábel sám,

C Ami Dmi C Dmi

Bílou přídí šalupy My Gray míří k útesům, který znám.

F C Ami Dmi C Dmi

Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení někdo do písku poskládal,

F C Ami Dmi C Dmi

slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen,

třeskot nožů při, kterým přejde smích, v srdci kámen a jméno Stan.

Ref.:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.

Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál

Ref.:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen stesk, Fatty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl vedle nich si klek.

Rec.: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mně tedy bůh odpustí.

Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jen do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník a v něm co jsem psal.

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

- D** **Hmi**
1. Někde v dálce cesty končí,
A **G** **D**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Hmi
někde v dálce každá má svůj cíl,
A **G** **D**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

D **A** **Hmi** **G**
Ref.: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
D **A** **G** **D**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Ref.:

- Hmi** **A** **D**
3. Pak na patník poslední napíšu křídou
G **D** **A**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Hmi **C**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
G **D** **A** **A7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

A **D**
Ref.: ved' mě dál, cesto má

Zahrada ticha

Pavel Roth

<p style="text-align: center;">D</p> <p>1. Je tam brána zdobená
Emi
cestu otevírá
C
zahradu zelenou
G D
všechno připomíná.</p> <p>2. Jako dým závoje
mlhou upředěných
vstupuješ do ticha
cestou vyvolených.</p> <p>3. Je to březový háj
je to borový les
je to anglický park
je to hluboký vřes.</p> | <p>4. Je to samota dnů
kdy jsi pomalu zrál
k zahradě zelený
kde sis za dětství hrál.</p> <p>5. Kolik chceš tolik máš
oči otevřených
tam venku za branou
leží studený sníh.</p> <p>6. Zpočátku uslyšíš
vítr a ptačí hlas
v zahradě zelený
přejdou do ticha zas</p> <p>7. Světlo připomíná
rána slunečních dnů
v zahradě zelený
v zahradě beze snů</p> |
|---|--|

Zítř ráno v pět

Jaromír Nohavica

- Ami** **C**
1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F **G7** **C** **A7**
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dmi **G7** **C** **Ami**
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dmi **E7** **Ami** **A7** **Dmi** **G** **C** **Ami**
a pak vzpomenu si, láske, na tebe,
Dmi **E7** **Ami**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láske, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láske, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij...